

392

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 17 października 1963 r.

w sprawie pobierania z gruntów kruszywa naturalnego.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 zarządzenia nr 253 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 listopada 1957 r. w sprawie przekazania Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 91, poz. 539) w związku z przepisami § 4 ust. 1 pkt 4 uchwały nr 269 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1957 r. w sprawie usprawnienia gospodarki kruszywem naturalnym (Monitor Polski Nr 63, poz. 412) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Opłaty za pobieranie z gruntu w punktach sta-

łych kruszywa naturalnego (żwiru, pospółki i piasku), uiszczane przez jednostki gospodarki uspołecznionej, nie powinny przekraczać 2% obowiązującej ceny zbytu gotowego produktu.

2. Za zgodą jednostki nadrzędnej pobierającego kruszywo mogą być stosowane opłaty wyższe niż podane w ust. 1 za pobieranie kruszywa w punktach niestálych, w niewielkich ilościach na doraźne potrzeby.

§ 2. Pobieranie kruszywa naturalnego (§ 1) następuje na podstawie pisemnej umowy.

§ 3. W umowie, o której mowa w § 2, należy m. in. przewidzieć:

- 1) w ramach stawki określonej w § 1 prawo korzystania z istniejących lub wybudowanych nowych dróg dojazdowych na gruncie, z którego pobiera się kruszywo naturalne,
- 2) że wydobywający kruszywo w ciągu sześciu miesięcy po zakończeniu wydobywania obowiązany jest usunąć zaprowadzone przez siebie urządzenia oraz doprowadzić grunt do stanu przewidzianego w umowie.

§ 4. Zarządzenie nie dotyczy pobierania kruszywa ze śródlądowych dróg wodnych.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1963 r.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych
M. Olewiński